

گزارش یک مراسم

تنظیم از دکتر امیرحسین جمشیدی

و برای کارهای فنی به چاپخانه ارسال شده بود. لذا اولین شماره‌ای که می‌شد این گزارش را چاپ کرد، شماره اردیبهشت ۸۳ رازی، یعنی همین شماره‌ای که پیش رو دارید، بود. لذا بدون هیچ کلام دیگری گزارش را می‌خوانیم و در ادامه مسایل حاشیه‌ای آن را شامل مصاحبه و پرسشنامه‌های رازی و ... را نیز با هم مرور می‌کنیم. « سردبیر »

گزارشی را که پیش رو دارید، گزارشی از مراسم فارغ التحصیلی دانشجویان ورودی سال ۷۶ دانشکده داروسازی دانشگاه علوم پزشکی تهران است. شاید بگویید، خوب، این را که خودمان می‌خوانیم. بله، ولی اصلاً مقدمه برای همین است که بگویم، گزارش فوق در اول بهمن ماه سال ۸۲ به دست من رسید. یعنی زمانی که شماره فروردین ماه رازی نیز بسته شده بود

هووالعلیم

اینک که در سایه لطف پروردگار و در پرتو تعالیم استادان بزرگوار به ثمر رسیدن شکوفه‌های علم اندوزیمان را در پایان این مقطع تحصیلی جشن می‌گیریم، حضور شما در محفل کوچک ما مایه افتخار و دلگرمیمان و انگیزه تلاش‌های آینده‌مان خواهد بود.

زمان:

چهارشنبه ۲۴ / ۲ / ۸۲، ساعت ۱۶ - ۱۹ / ۳۰

مکان:

دانشگاه تهران - کتابخانه مرکزی - تالار علامه امینی

دانش‌آموختگان ورودی ۷۶ دانشکده داروسازی دانشگاه علوم پزشکی تهران

کارت دعوتشان را دیده‌ای؟ متن بالا را می‌گویم. به نظر ساده می‌رسد. حتی سعی کرده‌اند به زیور طبع آراسته‌اش نکنند. زیبایی‌اش در چیز دیگری است: این احساس صمیمانه‌ای است از نگاهی گذرا به کارتی که هر کسی خواسته است طوری زیباترش کند. مثلاً همان مقوای رنگی با آن منظره‌ای که سعی شده است با یک سادگی خاص طوری چسبانده شود که انگار متعلق به همان صفحه است. اما راستش اگر خوب نگاه کنی معلوم می‌شود که ساخت دست خودشان است و انصافاً نیز قشنگ شده است. پس من منتظر یک چیز متفاوت هستم. تفاوت چیز خوبی است. خودشان هم احساس می‌کنند با بقیه متفاوت است. نماینده‌شان می‌گوید: « همه این کارها در سایه کار گروهی بوده است». آرام روی صندلی در تالار مجهز علامه امینی می‌لغزم و به نماهنگ‌های زیبای دانشجویی‌شان که روی دیوار سفید تالار نقش می‌بندد، می‌نگرم.

جنب و جوششان حکایت از ۶ سال همزیستی نه تنها مسالمت‌آمیز بلکه رفاقت‌آمیز دوره دانشجویی دارد. دکتر شفیعی ریاست دانشکده داروسازی تهران مثل همیشه معتقد است که فارغ‌التحصیلی جشن ندارد. بلکه این جشن آغازی نوین در راه کسب معرفت است و در حقیقت آغاز تحصیل است. ایشان در ادامه از ضرورت تجمیع علم و اخلاق سخن به میان می‌آورد و شاگردانش آخرین درس استاد را نیز به گوش جان نیوش می‌کنند. از میان صحبت‌های دکتر ظفرقندی ریاست دانشگاه علوم پزشکی تهران این قیاس در ذهن می‌ماند

تالار امینی، همیشه نقطه آغاز سال تحصیلی در حضور ریاست محترم جمهور و دانشجویان جدیدالورود بوده است و حال شاهد سرانجام یک دوره تحصیلی است. ایشان در ادامه سخنانشان ضرورت خدمت به مردم را با جان مایه عرفانی تشریح می‌کنند. سخن وی در ارتباط با سیر سلوکانه من الحق الی الخلق برای دانش‌آموختگان به نوعی تازگی دارد. پس از سخنان استادان، گوی و میدان باز در دستان خود بچه‌ها است. تعبیرات شاعرانه گوینده و ابراز احساسات دوستانش نشان از روح لطیف دوستی‌های ۶ ساله و غم نهفته در انتهای حرف‌هایشان حکایت از شروع جدایی شاید چندین ساله دارد. تقدیری سرودند در خور شأن استادانشان بدین مضمون: « در اینجا به نمایندگی از تمامی استادان بزرگوارمان از مهربانانی نام می‌بریم که با محبتشان عشق را به ما آموختند و بودن و انسان بودن را برای دل‌های جوان ما معنی کردند و این تمامی صداقت ماست نثار آن‌ها که می‌دانیم دوستان دارند و افسوس که قدردانی همه همراهان بزرگوارمان در توانمان نمی‌گنجد. » تقدیر گوینده با هیجان دست‌ها و حضور گرم استادانی که به نمایندگی از همه معلمان روی سن حضور پیدا می‌کردند همراه شد. می‌نگریستیم تا بفهمیم نکته‌سنج و مهربان، صادق و با محبت و ... چه کسی بوده است که شاگردانش را این چنین با تعبیری زیبا به وجد می‌آورد. یک به یک حضور پیدا می‌کردند تا از بالای سن به گوشه‌ای از دسترنجشان که آرام روی صندلی‌های سالن خزیده بودند و با

لحظه‌های بیاد ماندنی را ثبت کنند و از همه مهم‌تر نظم و هماهنگی که روح دمیده در همه کارهایشان بود بیشتر از هر چیزی به چشم می‌خورد.

سعی کرده بودند همه چیز نوتر از گذشته باشد. اگر نه مثل همیشه که مثل بسیاری از جشن‌ها، فضا به حضور چهره‌ای گرم، صمیمی و دوست داشتنی آراسته شده بود. مردی که تمامی بچه‌های دانشکده اولین حضورشان را در کلاس درس با حرف‌های صمیمی و نفس‌های گرم او آغاز کرده بودند. مردی که عرفان، شعر و روابط صمیمی را در پیوندهای شیمیایی اشیاء برایمان تفسیر نموده بود و می‌کرد. دکتر فرسام برای فارغ‌التحصیلان ورودی ۷۶ چونان دیگران دوست داشتنی‌ترین است. سوگندنامه‌شان را برایشان مرور کرد و آن‌ها درس استاد را دسته جمعی به تکرار نشستند. این لحظه‌ای است که در تمام جشن‌ها زیباتر از هر لحظه دیگر می‌نماید، آن‌ها نیز زیبا از این لحظه عبور کردند و ما به تماشای آن‌ها نشستیم. سرود ای ایران همیشه زیبا است. فارغ‌التحصیلان به نیکی آن را خواندند و همه به پاس بزرگی ایران زمین قیام کردند. آن‌ها به پاس پدر و مادرشان این چنین خواندند:

هرگز نقش تو از لوح دل و جان نرود

هرگز از یاد من آن سرو خرامان نرود

آنچونان مهر توام در دل و جان جای گرفت

که گرم سر برود مهر تو از جان نرود

و از آن‌ها خواستند سپاسشان را پذیرا باشند و در انتها مدح خداوند، آنچونانی که همیشه،

چشمانی ژرف همه خاطرات کلاس‌های آن‌ها را مرور می‌کردند نگاه کنند. اگر چه همه این‌ها لحظه‌ای کوتاه بود اما بچه‌های ورودی ۷۶ برای خلق همین ثانیه‌ها خیلی زحمت کشیده بودند. پس از تقدیر از استادان نوبت به شاگرد اولی‌ها است. گل سرسبدها مثل همیشه وقتی روی سن می‌روند با لبخند ملیح همکلاسی‌هایشان همراه است. پیچ پیچ پسرهای شیطان که در گوش همدیگر از زیاد درس خواندن خانم‌ها نشان دارد و این که برای آن‌ها شاگرد اول شدن راحت بوده است اما خودشان نخواستند. هر چهار نفر اول خانم هستند و تشویق بچه‌ها نشان می‌دهد آن‌ها به کمترین حق خودشان رسیده‌اند. آیا آینده نیز آن‌ها را از حق مسلمشان بهره‌مند می‌سازد یا نه؟! احساس می‌کنم این داستان، داستان دنباله‌دار مرا در خود و در این اندیشه غرق کرده است که ناگهان آوای خوش موسیقی در فضای جشن طنین‌انداز می‌شود. باز هم کاری متفاوت مثل همه کارهایشان. جمعی از بچه‌های خوش ذوق دانشکده که دستی به ساز دارند و لبی به آواز دقایقی دل‌انگیز را آفریدند. برنامه تا آنجا که به کام اهل دل و البته اهل خوردن هم از خوان نعمت پذیرایی گرم بچه‌های ۷۶ بی‌نصیب نبودند. پذیرایی فرصت خوبی بود تا به حواشی جشن نیم‌نگاهی بیندازم تا از بسیاری زحمتشان در اجرای این جشن بیشتر پرده بردارم. لباس‌های فرم آراسته، دکور مزین به آرم دانشگاه علوم پزشکی تهران (که ساخت خودشان بود) و دوربین‌های متعدد مداربسته حکایت از آن داشت که می‌خواهند همه این

زیباترین نقطه پایان جشن شان بود.

گفتگویی خودمانی با دانش‌آموختگان

در گفتگویی کوتاه و صمیمی، سعی بر این شده است گوشه‌ای از نظرات، برنامه‌ها و تصمیمات آینده این جمع که خود نمادی از برنامه‌های آینده نگر دانشجویان فارغ‌التحصیل می‌باشد را منعکس نمایم. از دانش‌آموختگان خواسته شده است بیان کنند اگر دوباره به روز انتخاب رشته کنکورشان برگردند چه می‌کنند؟ چرا رشته داروسازی را برای تحصیل انتخاب کرده‌اند؟ آیا دیدگاهشان نسبت به این رشته از ابتدای ورود به دانشکده تاکنون تغییر کرده است؟ دوست دارند به عنوان یک داروساز در آینده در کدام بخش کار کنند و کلاً بازار کار داروسازان را چگونه می‌بینند؟ از قوانین مربوط به داروخانه مانند سقف بیمه نسخه‌ها، سود دارو و ... تا چه اندازه اطلاع دارند و ...

خانم مرگان عاطفی می‌گوید: فکر می‌کردم داروسازی تحقیقاتی‌تر باشد. در ابتدا زیاد از این رشته خوشم نمی‌آمد ولی الان معتقد هستم که مخصوصاً برای خانم‌ها بسیار مناسب است. در زمان تعیین رشته کنکور اول دندانپزشکی و بعد داروسازی را انتخاب کردم. اگر باز هم به سال ۱۳۷۶ برگردم دوباره داروسازی را انتخاب می‌کنم. با وجود این که فکر می‌کنم بازار کار وجود ندارد و حقوق داروساز مکفی نیست اما دوست دارم در داروخانه کار کنم.

■ شما به عنوان یک داروساز که در داروخانه

می‌خواهید کار کنید به دانسته‌هایی نیاز دارید. فکر می‌کنید دوران تحصیل تا چه اندازه این دانسته‌ها را برای شما ایجاد کرده است؟ ما در حقیقت همه کاره و هیچ کاره شده‌ایم. اطلاعات لازم برای داروخانه را باید در چند ماه کسب کنیم. الان من در مورد قوانین داروخانه هیچ نمی‌دانم.

آقای یاسر تقی‌پور معتقد است که دورنمای بازار کار داروسازان خوب است ولی این بدین معنی نیست که ظرفیت دانشگاه‌ها زیاد شود و کشور با تراژدی پزشکان عمومی مواجه شود. او می‌گوید: در زمان انتخاب رشته کنکور به شیمی علاقه مند بودم. اما خانواده‌ام نظر مرا تعدیل کردند و من رشته‌ای را انتخاب کردم که تحصیلات آن عالی‌تر باشد. در ابتدا فکر می‌کردم بعد تحقیقاتی رشته داروسازی بیشتر باشد ولی امروز می‌بینم که عمده کار داروخانه در ایران کار علمی خاصی را نمی‌طلبد. اما با همه این موارد اگر با دید فعلی بخواهم دوباره رشته انتخاب کنم حتماً داروسازی را می‌زنم. البته دوست دارم در آینده در دانشگاه فعالیت کنم اما مطمئناً داروخانه احداث می‌کنم اما داروخانه نمی‌روم.

خانم آلما افشاری دوست دارند که در داروخانه کار کنند. او اطلاع کافی از بازار کار ندارد و می‌گوید: رشته داروسازی انتخاب اولم بود. با عشق و علاقه وارد این رشته شدم. البته در ابتدا فکر می‌کردم بهتر است در آینده جذب صنایع داروسازی شوم و همپای مردان کار کنم اما اکنون می‌خواهم در

وسیع تر است. الان هم علاقه زیادی نسبت به داروسازی ندارم و اگر بخواهم دوباره انتخاب رشته کنم به خاطر علاقه ام مدیریت بازرگانی می خواندم.

در حاشیه مراسم

■ دکتر عباس کبریایی زاده مدیر کل وقت داروی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی که از سخنرانان مراسم بود ضمن ایراد این مطلب که تعداد داروسازان نسبت به نیاز جامعه کم است و لازم است تعداد آن ها افزایش یابد از برگزاری دوره های کوتاه مدت برای فارغ التحصیلان رشته داروسازی علاقه مند به صنعت خبر داد.

دکتر ثمانی نماینده سازمان جهانی بهداشت (WHO) در ایران که از مدعوین بود در سخنانی فارغ التحصیلی دانش آموختگان را به آن ها تبریک گفت.

شرکت های داروسازی چندی با کمک های خود موجبات برگزاری جشن را فراهم کرده بودند که این اقدام آن ها گامی در راستای پیوند و آشنایی بیشتر بین صنعت و دانشکده های داروسازی است.

نشریه رازی در حین مراسم با انجام یک نظرسنجی از فارغ التحصیلان این ورودی، سعی بر نمایاندن نظرات یک فارغ التحصیل رشته داروسازی در بدو ورود به مرحله بعد از تحصیل داشته است. نتایج این نظرسنجی برای دست اندرکاران امر آموزش، مجریان و قانون گذاران و ... دارویی می تواند جالب و قابل توجه باشد...

داروخانه مشغول شوم. البته در گذشته فکر می کردم دکتر داروساز در داروخانه تسلط بیشتری در ارائه خدمات درمانی به بیمار داشته باشد و با اطمینان روی نظر پزشکی اظهار نظر بکند اما می بینم که تا حدودی به این صورت نیست.

■ چه باید کرد که این اطمینان به داروساز داده شود؟ کجای کار ایراد دارد؟

بیشتر اطلاعات داروسازان مربوط به دارو است و نسبت به بیماری ها اطلاعات چندانی نداریم. پزشکان اطلاعات کافی نسبت به داروها ندارند و داروسازان نسبت به بیماری ها مثلاً در مورد استفاده دارویی از گیاهان مطالب کاربردی نخوانده ایم. البته نحوه و میزان استفاده دانشجویان از دروسی که ارائه می شود بسته به شخص است. بعضی از همکلاسی های من در برخی موارد مثل داروهای ترکیبی اطلاعات فراوانی دارند اما من ندارم. آن ها خودشان دنبال کردند و من نفرتم.

آقای مجتبی بوربور معتقد است که کار برای داروسازان وجود دارد اما همراه با سود زیادی نیست. دوست دارد وارد صنعت داروسازی شود اما حتماً داروخانه احداث می کند اما در داروخانه دوست ندارد کار کند. او در مورد چگونگی ورود به داروسازی می گوید: می خواستم مدرک دکترای بگیرم. اگر به رشته های دیگر نیز می رفتم شاید زیاد خوشم نمی آمد. در بسته فرقی بین پزشکی، داروسازی و دندانپزشکی نبود. البته زمینه فعالیت یک داروساز از پزشک و دندانپزشک

فرم نهایی آقایان ۹ نفر

بسمه تعالی

پرسشنامه فارغ التحصیلان دانشکده داروسازی تهران

با عرض تبریک و نثار شادباش به مناسبت برگزاری جشن فارغ التحصیلی، از شما عزیزان خواهشمندیم که با دقت فراوان به سوالات زیر پاسخ دهید:

با تشکر - ماهنامه علمی - اجتماعی رازی

نام و نام خانوادگی (در صورت تمایل) جنس: مذکر مونث

۱ - هم اکنون که در آستانه فارغ التحصیلی قرار گرفته‌اید، مایلید در عرصه داروسازی به ترتیب در کدام گزینه فعالیت نمایید (با شماره ۱ - ۴ مشخص شود)

صنعت ۱ داروخانه ۲ ادامه تحصیل در دانشگاه ۵ غیره (نام ببرید) ۱

۲ - تا چه اندازه فکر می‌کنید دروسی را که در دانشکده فرا گرفته‌اید کارایی شما را در انجام فعالیت‌های کاری آینده‌تان افزایش خواهد داد. خیلی زیاد ۱ زیاد ۴ متوسط ۳ کم ۱ خیلی کم

۳ - اگر با دید فعلی به زمان انتخاب رشته کنکورتنان برگردید آیا داروسازی را انتخاب می‌کنید (اگر جواب خیر است رشته مورد علاقه خودتان را ذکر کنید)؟

بله ۸ خیر ۱

فرم نهایی خانم‌ها ۱۸ نفر

بسمه تعالی

پرسشنامه فارغ التحصیلان دانشکده داروسازی تهران

با عرض تبریک و نثار شادباش به مناسبت برگزاری جشن فارغ التحصیلی، از شما عزیزان خواهشمندیم که با دقت فراوان به سوالات زیر پاسخ دهید:

با تشکر - ماهنامه علمی - اجتماعی رازی

نام و نام خانوادگی (در صورت تمایل) جنس: مذکر مونث

۱ - هم اکنون که در آستانه فارغ التحصیلی قرار گرفته‌اید، مایلید در عرصه داروسازی به ترتیب در کدام گزینه فعالیت نمایید (با شماره ۱ - ۴ مشخص شود)

صنعت ۳ داروخانه ۶ ادامه تحصیل در دانشگاه ۵ غیره (نام ببرید) ۱

۲ - تا چه اندازه فکر می‌کنید دروسی را که در دانشکده فرا گرفته‌اید کارایی شما را در انجام فعالیت‌های کاری آینده‌تان افزایش خواهد داد. خیلی زیاد ۱ زیاد ۴ متوسط ۱۲ کم ۱ خیلی کم

۳ - اگر با دید فعلی به زمان انتخاب رشته کنکورتنان برگردید آیا داروسازی را انتخاب می‌کنید (اگر جواب خیر است رشته مورد علاقه خودتان را ذکر کنید)؟

بله ۱۵ خیر ۳